

ЗЛАТНОТО ДЪРВО

Приказка

Единъ царь ималъ трима синове. Преди да умре той имъ казалъ:

— Всичкитѣ си богатства съмъ скрилъ въ оная черна кула при морето, въ три отдѣлни стаи. Едното богатство съмъ спечелилъ съ сила, другото съ хитростъ и третото съ трудъ, търпение и любовъ. Кой отъ васъ кое богатство иска?

— Азъ искамъ богатството спечелено съ сила, — рекълъ най-голѣмиятъ синь.

— Азъ пъкъ искамъ другото спечелено съ хитростъ, — обадилъ се вториятъ синь.

— Ами ти, — обърналъ се царьтъ къмъ най-малкия си синь, — ти нѣма какво да избирашъ, доволенъ ли си отъ това, което ти остава?

— Доволенъ съмъ, татко, — отгворилъ най-малкиятъ синь. — И да избирахъ, пакъ щѣхъ да избира богатството спечелено съ трудъ, търпение и любовъ.

— Богъ да ви е на помощъ! — благословилъ ги царьтъ, усмихналъ се и затворилъ очи.

Щомъ погребали баща си, тримата братя почнали да се приготвяватъ за пжть. Най-голѣмиятъ братъ събралъ свитата си, въоръжилъ всички и като вихъръ препусналъ да си вземе пръвъ наследството. Стигнали кулата. Тя била заградена съ висока стена. Предъ вратата стоялъ пазачъ.

— Отваряй вратитѣ! — извикалъ царскиятъ синь.

— Тая врата отварямъ само нощемъ, когато има пълень месецъ. Тѣй е заповѣдалъ покойниятъ ти бѣща. Три дни трѣбва да чакате!